

PESTI FŐTEMLPOM

SPIRITUÁLIS KÖZÖSSÉGI LAP

IV. évf. 31. szám

2018. augusztus 15.

Tartalom

- Jövőképünk
- Nagyboldogasszony előestéje
- Szűz Mária mennybevétele
- Nagyboldogasszony és Szent István király
- A görögkatolikus egyház magyar szentje
- Zsoltár szótárformában
- Musica Sacra
- Plébániai zárándoklat
- Isten első nyelve
- Hittantáborunk margójára
- Hírek, események

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

Jövőképünk

Keresztény küldetésünk dimenziója ismét és ismét élénk magasodik. Mi a feladata a krisztusi közösségnek (történelmi keresztény egyházainknak)? Egy hanyatlóvá, fogyatkozóvá, élettagnádóvá vált környezetben, amelyet a nagytőke irányít, ezt különös éleslátással kell újra fogalmaznunk. Az emberhez méltó, értelmes élet lehetőségét csakis Krisztus tárja elénk. Amennyiben erről nem vagyunk meggyőződve, akkor saját pusztulásunkat okozzuk, hiszen megtagadva Európa keresztény alapjait elveszünk. Minden önmagával meghasonlott ház, család, nemzet, közösség és egyén elpusztul. Ez nem keresztény ideológia, hanem tapasztalati tény. Mit kell tehát tennünk?

Jézusnak is fölítették ezt a kérdést: „Mester, mit tegyünk, hogy elnyerjük az örök életet?” Válasza pedig egyértelmű: **„Higgyetek”!** Először is személyes kapcsolatban kell lennünk a Megváltó Jézussal, s ennek lehetőségét föl kell kínálnunk, biztosítanunk kell másoknak is. Ezért tartjuk fönn az örökimádást (éjjel-nappali szentségimádást bárki – mindenki számára) templomunkban. Reméljük, hogy ennek lehetőségét a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Titkársága segíti azzal, hogy jövőre is biztosítja az éjszakai őrzés fedezetét (ezt csak központi forrásból lehet). A szentségimádás ugyanis a lényegét érinti: közösségünket Krisztussal, aki jelen van az Oltárszentségben értünk, velünk, a mi üdvösségünkért.

Ehhez kapcsolódik a második feladat: **védni a „hitelveket”,** az igazságot, a kinyilatkoztatás teljességét. Mindazt, amit Krisztustól tudunk, megtanultunk, hiszen Ő barátjává fogadott minket és mindent megosztott velünk, tudtul adott nekünk, amit Atyjánál látott és hallott. Ez az ismeret, amely elsősorban az élő Istennel kapcsolatos (ki Ő, és ki akar lenni a számunkra), kulcsfontosságú a boldogságunk érdekében. Ez az üzenet tehát mindenki számára egyformán nélkülözhetetlen, hiszen mindenki boldog akar lenni, de az élő Isten, az Ő ismerete és a vele való kapcsolat nélkül ez nem valósul meg. Ez az a tény, amelyet csak az értelmes ember lát meg/be, összetéve a mozaikokat, tapasztalatát a környezetében zajló eseményekből. A manipulált tömeg erre képtelen. Ám azt látjuk, hogy a magyar ember gondolkodik, nem lehet sokáig átverni, vagy idegen ideológiának áldoztává tenni (ezt a legutóbbi választások eredményei igazolták). Vallásos élete (valós Isten-kapcsolata) azonban még sok kívánnivalót hagy maga után. Van tehát mit tennünk! Ennek a vonalába esik a nevelés, a tanítás, a jegyesek fölkészítése a házasságra, az igehirdetés, a katekézis, a megnyilatkozás sokféle formában minden lehetőséget megragadva.

A harmadik terület **az alkotó keresztény kultúra, művészet és tudományosság ápolása, művelése.** Az Egyház kétezre éve mecénása a legmagasabb kultúrákat létrehozni képes emberi

tevékenységnek. Ma is csodáljuk azt a fölbecsülhetetlen kincsesárat, amit a keresztény üzenet által megtermékenyített emberi alkotó tehetség létrehozott. A keresztény tudomány része az erkölcsstan, és az egyház társadalmi és szociális tanítása, amelyen egy kibontakozó társadalom épül. Berzsenyi Dániel világosan fogalmaz: *„Így minden ország támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely ha megvész: Róma ledűl, s rabigába görbed.”* (Berzsenyi: A magyarokhoz) Ezen a talpkövön építkézhet egy kereszténydemokrata politika, mely képes az ember földi és örök boldogságának keretét biztosítani. E nélkül marad a diktatúra és egy hanyatló korszak. Bizonyítva látjuk ezt szemlélve az Európai Tanács és Parlament vízfejjé vált diktatórikus apparátusát, valamint az önfeladás öngyilkos útjára tévedt liberális, jóléti társadalmakat Európa szerte.

Ezért nyitottuk meg templomunk kapuit éjjel-nappal látogathatóvá téve azt, felkutattuk kétezre éves történelmét, közkinccsé tettük művészi értékeinket restaurált állapotban kiállítva azokat, rendezünk előadásokat, kerekasztal műhelyeket, hangversenyeket, templomtúrát, tanfolyamokat a keresztény ikonográfiáról, kiadványokat gondozunk, kiállításmegnyitónak adunk otthont, sajtótájékoztatókat tartunk, kamaraesteket hirdetünk, helyszínévé válunk országos megemlékezéseknek, rendezvényeknek, együttműködést alakítunk ki szervezetekkel, amelyek hasonló tevékenységet folytatnak, és természetesen a teljesség igényével ünnepelek a liturgiát.

Templomunk így válik a hit- és a hazaszeretet tanújává és bátyájává, ahogyan az is volt évezreden át. A templomfalak élettel kell megteljenek, mert Krisztus miatt az emberért vannak. Mindennek magától értetődőnek kell lennie, hiszen az épület és a kövek csak keret adnak és jelképezik az Egyházat, az élő kövekből, a Krisztus-hívőkből épülő közösséget, „szentélyt”, melyben Isten ott lakik.

Természetesen mindez az Egyház tevékenysége volt kezdetektől fogva, ám az aktuális környezeti feltételek meghatározzák a módot. „Az idők jeleinek” a fölismerése nélkülözhetetlen: ugyanannak a küldetésnek a mai valóságban, itt Európában, a Kárpát-medencében, Magyarországon Budapesten, a Belvárosi Főplébánián, 2018-ban mi felel meg. Köszönjük a Gondviselő Istennek, hogy olyan páratlan lehetőségekkel ajándékozott meg minket, amelyeket semmivel föl nem cserélnénk, mert csak itt adatott meg nekünk. Ugyanakkor kérjük, hogy el ne mulasszuk a történelmi alkalmat, amely felelősséggel jár!

Mindezt a célt szolgálja, hogy föléllesztjük Árpád-házi Szent Piroksa (Szent László királyunk lánya) tiszteletét, akinek ünnepe augusztus 13-án van az ortodox egyházban.

Tovább kutatjuk a Trónoló Madonna freskót, amely csodákat rejt még a számunkra. Bemutatjuk az újonnan föltárt Mátyás-oratóriumot és az igazságos uralkodó emlékét ápoljuk. Zarándok útra indulunk Nagycenkre, „A Legnagyobb Magyar”: Széchenyi István nyomába, aki szintén kapcsolódik templomunkhoz. Ősztől ismét részt vehetünk az „Altemplomi esték” bensőséges beszélgetésein.

Boldogan köszöntjük Gärtner Júlia, Bobály Aranka és Hajdú Dalma nővéreket a Boldogasszony Tanító Nővérei Kongregáció tagjait, akik bekapcsolódnak az igehirdetés szolgálatába. Júlia nővér Biblia-kört vezet majd és felnőtteket készít fel a keresztség és a bérmlás szentségének vételére. Az iskolákban és a plébánián folyó hitoktatást Pap István végzi, aki karizmatikus pedagógusként tudja megnyerni Krisztus ügyének tanítványait. Bitter Lajos, lelkipásztori kiegészítőnk közösségeket vezet, betegeket látogat, temetéseket végez, szerkeszti a „Pesti Főtemplom” újságot, részt vesz az irodai szolgálatban.

Elindítjuk „az örökimádás iskoláját”, amely segíti az itt imádkozókat és az érdeklődőket, hogy a szentségimádást és egyáltalán az imádságot, „a szentek tudományát” magas fokon műveljék. Összefogjuk azokat a Testvéreket, akik regisztrálva bekapcsolódtak az örökimádás folyamába. Közös szentmisére és tapasztalatcserére hívjuk őket, s ennek birtokában tökéletesítjük az imádság feltételeit, szervezését. Köszönet a napszakfelelősöknek áldozatos munkájukért!

Tovább folytatjuk orgonahangversenyeinket Gesztesi-Tóth Lászlóval, Rohmann Ditta Bach

sorozatát, a Sonatores Pannoniae rézfúvós együttes koncertjeit, a Szent Efrém Férfikar fellépéseit, saját énekkarunk szolgálatait és a liturgikus zenei eseményeket, zsoltosma végzésünket.

Kiemelt feladatnak tekintjük a turizmus méltó és rendezett kiszolgálását, hiszen megépül a kilátópont és a templom boltja a déli toronyban. Az ideérkezők benyomása nemcsak a templomhoz kapcsolódik, hanem a hazánkról alkotott képüket is befolyásolja. Ebben az ország egyik első turisztikai szakembere van segítségünkre Aranyossy Mihály személyében.

Büszkék vagyunk arra, hogy állandó diakónusunk Csorba Gábor olyan karitászmunkát végez segítőivel, hogy a Bíboros Főpásztor őt nevezte ki egyházmegyei karitászigazgatóvá. A szeretetszolgálat pedig igazolja igehirdetésünk hitelességét.

A bontakozó, gazdag életet, s a Belváros öt templomának szentségi életét a Plébániairoda koordinálja, melyben irodavezetőnk, Rochlitz Kinga végzi nagy tapasztalattal, lelkiismeretesen és avatottan a munkáját.

A teljesség igénye nélkül soroltam fel azokat az eseményeket, programokat, amelyekre ezúton is invitáljuk a testvéreket. Bízom abban, hogy a fent vázolt cél, küldetés betöltésében alkalmas eszközök lehetünk az Úristen kezében!

Zoltán atya

Nagyboldogasszony előestéje

Boldogító ünnep előestéjén vagyunk. A betlehemi barlangban Szűz Mária kisfia, édesanyja ölében elpihent. És Őt, aki a világ bűnöseit szeretettel magához öleli, akiknek bűneit saját testében a keresztfára felvitte, a keresztről levéve ismét anyja ölébe helyezik.

Harmadnapi feltámadása édesanyja fájdalmas szívéhez viszi a vigaszt és örömet: lesz feltámadás mindenkinek! Ezt foglalja írásba az az, apokrif irat, amely a boldogságos Szűz Mária, mennybe való átviteléről szól:

„Mária kérte Fiát ebben, adja értésére, mikor érkeznek el halála órája. Kérte, hogy legyenek temetésén ott az apostolok is. Angyalok hívják össze őket a sírhoz [...]

Az apostolok Sion hegyéről a Jozafát völgyébe viszik a szent Szűz testét. Nagy tisztelettel elhelyezik a sírba. Egész váratlanul nagy fényesség övezi mindnyájukat. [...]

De szomorúságukat enyhíti, hogy láthatták, amint Jézus angyalaival eljön és ragyogás közben felvétetik az égbe. Egész Jeruzsálem látta.” - írja a mű szerzője a II. században.

Jézus, édesanyját nem engedte át az eredeti bűn következményének, a test feloszlásának, hanem részesítette a dicsőséges feltámadás örömeiben s örök dicsőségébe vette azt, aki vele együtt vállalta a világ bűneiért az engesztelő áldozatot. Sehol a világon senkit nem részesített ilyen kitüntetésben az Isten csak Fia szeplőtelenül fogantatott anyját. Méltán adta Mária ajkára Szent Ágoston ezeket a szavakat:

„... Végre beléphetek örökös házamba, hogy láthassam Uramat, együtt lehessenek Fiammal, Istenemmel. Amen „

Herpy György atya

Szűz Mária mennybevétele

Szűz Mária mennybevétele, amelyet az egyház több mint ezer éve tart fő ünnepei között, de éppen szinte csak korunkban (1950) definiált és hirdetett ki hittételként, olyan lehetőséget kínál a teológia számára, hogy megőrizve a szentírás tanúságtételét, és elkerülve a racionalizmus csapdáját is, megpróbálja a misztériumot minél közelebb hozni a ma élő hívő emberhez.

A kulcs természetesen maga Krisztus, az Ő személye. Az Ő személyének befogadása az életünkbe azt jelenti, hogy azzal emberlétünknek egyetlen autentikus végső értelmezése történik meg. Ekkor személyiségünk zavaros felszíni jelenségei mögött felsejlik legbenső, igazi énünk a személy, vagyis istenkapcsolatunk, melyet a felszíni és különböző arcait mutató „énjeink” elfednek. Ez Krisztusban történik meg, aki csakis és egészen az Atya Fiaként azonos önmagával, Fiúként egylényegű az Atyával, személyében valóságos Isten. Ekkor bizonyos értelemben „érthetővé” (de nem „megérthetővé”) is válnak a hit misztériumai, így Szűz Mária mennybevétele, amely azonban elválaszthatatlan kapcsolatban áll három másik misztériummal: istenanyaságával, az áteredő büntől való mentességével és mindenkori szüzességével.

Ezek közül az első a mindent megalapozó istenanyaság, melyet a keleti ortodox teológia a theotokosz, istenszülő fogalommal jelöl (helyesen), de az erre vonatkozó római katolikus hittételünk is ezt a fogalmat használja.

Hitünk lényegéhez tartozik ugyanis, hogy a kinyilatkoztatás történelmi esemény is, tehát Mária Krisztusban istenszülő. Ez a kijelentés óvja meg a hit tisztaságát a mindig rejtetten jelentkező monofizitizmustól, mely Jézus emberségét tagadja. Mária istenszülői megnevezése azonban nem jelenti azt, hogy ő minden létnek ősalapját, a teremtet Istent szülte meg. Az istenszülőség olyan felfogása, mely mintegy Isten helyett Máriát ruházza fel az isteni gondoskodó anyai szeretet jegyeivel, nem vezet bennünket jó irányba. Ezért nem helyes, ha esetleg egy téves, Isten gondoskodó szeretetének figyelmen kívül hagyásával az anyaság jegyeit mellőző, akár egyházi igehirdetésben közvetített egyoldalú istenképet egy torz, hamis Mária-tisztelettel helyettesítünk. Viszont az a kijelentés, hogy Mária istenszülő, úgy veszi körül a magának Jézusnak valóságos istenségére és valóságos emberségére vonatkozó hittételt, mint ahogyan az anyaméh óvja és elteti a magzatot.

Mária kétségtelen istenszülői mivoltából, a bűnhöz való viszonyára joggal és biztosan lehet következtetni, (bár mindahhoz, amit következtetések segítségével fogalmazunk meg elengedhetetlen forrás a Szentírás tanúságtétele is). A bűn az Istenhez (és saját magunk létezéséhez)

való viszony sérülését, negatív voltát jelöli, melynek értelemszerűen történelmi kezdete van, és nyilvánvaló módon kivétel nélkül mindenkit érint, ugyanis a jóval és rosszal kapcsolatban személyes döntéseinket olyan (szociálintropológiai) helyzetben hozzuk, amelyet eleve meghatároznak a bűn jelenlévő struktúrái. Mária is ebben a történelmi társadalmi (szociálintropológiai) helyzetben élt. Mégis kijelentjük: Ő a bűn szeplőjétől mentes volt. Ennek a kijelentésnek az alapját is az isteni-emberi személyfogalom mélységében találjuk meg: az emberi – Jézus esetében az istenemeri – személy nem választható el a testtől. Ebből következik, hogy az istenszülő, akinek testét Isten „igénybe vette” a megtestesülés során, a legszorosabb kapcsolatban állt a Fiúval, testében is valamiképpen, az előkészület értelmében részesedett a fiúi büntől való mentességben. És ha Isten a történelem egy meghatározott pillanatában tisztán kegyelemből Jézusban kezdeményezi az emberiség megváltását a bűn következményeinek rabságából, akkor ezt a pillanatot jogosan kapcsolhatjuk Mária létének időbeli kezdetéhez, fogantatásához, amit a „szeplőtelen”, „kegyelemmel teljes” szavak jelentenek. Hogy Mária, miközben az eredeti bűn helyzetében élt, mégis ment maradhatott annak következményeitől, így fejezzük ki: Isten Krisztusra való tekintettel részesítette ebben a kegyelemben.

Mária szülés előtti, alatti és utáni szüzességét tárgyaló kérdés összegyházi zsinati döntésnek nem volt tárgya, az erre vonatkozó tanítás részleges színódus döntése, amelyet azonban összegyházi döntés nem cáfol. A mindenkori szüzesség lényege elsősorban nem annak biológiai-fiziológiai szinten való érvényessége, hanem az az istenszülőséghez mérhető teológiai mondanivaló, hogy Isten a Názáreti Jézussal maga indítja el az üdvösséget szerző új korszakot, amely nem vezethető le az emberi történelem saját lehetőségeiből, csakis Isten teremtető Lelkének kezdeményezése lehet. Ez a körülmény jogosan jelentheti a biológiai-fiziológiai érvényességhez való ragaszkodást is. Azonban mindenképpen hangsúlyozandó és mérvadó, hogy a Lélektől való szűzi fogantatás, melyet a Szentírásban Máté és Lukács tanúsít, olyan teológiai kijelentés, amely más síkhoz tartozik, mint az esemény történeti, biológiai megvalósultsága. Utóbbi esetben a félreértésnek azzal a veszélyével is szembe kellene nézni, hogy Jézus istenfiúságában magának Istennek egy emberrel való egyesülése lenne vélhető, amely tarthatatlan következtetés lenne. Joseph Ratzinger, a későbbi Benedek pápa ebben a vonatkozásban tett kijelentése szerint:

„Jézus istenfiúsága az egyház hite szerint nem azon alapszik, hogy nem volt emberi apja; az istenvoltáról szóló tanítást nem érintené, ha Jézus szokásos emberi házasságból született volna. Hiszen az istenfiúság nem biológiai, hanem ontológiai tény.” Annak megvallásával, hogy fogantatott Szentlélektől és született Szűz Máriától, Jézus küldetését Istenre vezetjük vissza, aki az emberi létezésnek új kezdetet adott. Mária szüzességében erre mondott igent, amely igen születése előtt, alatt és után, a keresztfá tövében és saját halálában is megmaradt.

Ezek után jutottunk el Mária testi-lelki megdicsőülésének, a mennybe való felvételének (és nem mennybemenetelének, mint Krisztus esetében) egészen különleges, minden keretet szétfeszítő állításához, mely az összegyház egyhangú hitének összes addigi teológiai megfontolást meghaladó kijelentése. Kétségtelen, hogy a szeplőtelenység, és a mennybevétel tanához teológiai kérdőjelek kapcsolódtak. Ugyanakkor ezek egy fontos belátás előtérbe kerülését eredményezték, azt, hogy az a teológia, ami mindenestül nem eszkatológia, vagyis nem az ember végső állapotának kutatására irányul, többé nem hiteles. Ezt a feltételt elfogadva a teológia erejét az eszkatológiára összpontosítja. Ennek egyik eredményeként született meg a halálban való feltámadás gondolata, amely igyekezett választ adni a felmerült kérdésekre, és egyben érthetővé tenni (lévén ez a teológia célja) a mennybevétel tanát, vagyis, hogy az ember

feltámadása megtörténik, de legalábbis megkezdődik a halálban. E megfontolható elgondolással szemben azonban inkább egy bizonyosságot lehet szembeállítani. Ez az, hogy a kozmosz dinamikája egy cél felé tart, amelyben az anyag és a szellem új és végleges formában rendelődik egymáshoz. A test feltámadása megvallásának ez a konkrét tartalma. Ha sejtéseink vannak is, nem tudjuk, hogy ebben az állapotban milyen lesz az ember viszonya az anyaghoz, milyen a feltámadt test. Ekkor válik különösen jelentőssé a lélek fogalma, mely nem más, mint az ember képessége arra, hogy az Igazsággal és Szeretettel kapcsolatban legyen, és így azért élhessen örökké, mert képes arra a kapcsolatra, mely örök életet ad. A lélek ennek a kapcsolatnak a fogódzópontja. És mivel az anyag ebbe a szellemi valóságba integrált, ezért a teljességét csak a feltámadásban érheti el. Ez történt meg Szűz Máriával méghozzá azért a halálában, mert ő szeplőtelenül halt meg.

Szűz Mária mennybevételének kijelentésében a katolikus hit olyan sajátossága, többlete jelenik meg, amely a mi létezésünket közvetlenül érinti: Szűz Máriában – aki szeplőtelen volt ahogy mi nem – egy közülünk testével, lelkével teljesen Isten életében él, és ezzel megadja számunkra azt a reményt, ami Krisztus által Márián keresztül mindannyiunkra kiterjed.

BL

Nagyboldogasszony és Szent István király

Kiváltságos helyzetű a mi Belvárosi Főtemplomunk, mert az evangélium Jézusi példabeszédének utolsó szavait sző szerint érthetjük : „*Aki hallgatja tanításomat és tettekre is váltja, az hasonlít ahhoz az okos emberhez, aki a házát sziklára építette.*” Ennek a templomnak alapjai ugyanis a római castrum sziklaköveire épültek. István tudta, hogy itt hazát, egyházat sziklára kell alapítani. Olyan hazát, amelynek tagjai már nem rabló kalandozók, kiknek fele már odaveszett.

Első királyunk ennek a vérvesztésnek vetett véget azzal is, hogy sátrak helyett házak, minden tíz falunak egy templom építését rendelte el, hogy ott a papság krisztusi erkölcsre nevelhesse az embereket. A keresztény király a haza megmaradása érdekében az esztergomi érsekségen kívül tíz püspökséget alapított, melyek székesegyházai a keresztény kultúrának bástyái lettek, mint ahogyan azok voltak a különleges előjogokkal megerősített és kötelességeket vállaló, monostorokban és kolostorokban élő bencés szerzetesek is. A clunyi szellemű szerzetesek a *másokért élő ember megbecsülésére tanítottak*, ezért imádkoztak és dolgoztak, szolgáltatták ki a szentségeket. és az evangélium igazságait. Ez lett az ősi Pesti templom, a mai Nagyboldogasszony templom feladata és szolgálata is.

István király és családja a másokért élő ember példáját hagyta ránk, hogy ez a szellem tetteivel alátámasztva évezredekre kiható támasza és alapja legyen a magyar nemzetnek.

István király végrendeletében 1031-ben, 987 évvel ezelőtt Isten anyjának, Szűz Máriának kezébe ajánlotta az országot, felkérve ezzel a magyarok Nagybajnokjának, mondván: „emberekben már nem lévén segítsége, Isten után őbenne van minden reménysége”.

Szent István jó kezekbe helyezte hazáját, egyházát. A templomunkban felfedezett, Trónoló Madonna freskó bizonyíték erre az isteni oltalomra.

Herpy György atya

A görögkatolikus egyház magyar szentje

Közel 900 év telt el Szent László király Bizáncba háziasított lányának, Piroskának a halála, 1134. augusztus 13-a óta. Az évek folyamán számos történétíró, történész, művészettörténész és teológus foglalkozott életével, mégis kevés helyen említik meg személyét. Írásunkban szeretnénk életének azon eseményeit, érdemeit és erényeit bemutatni, amelyek következtében a görögkatolikus egyház a szentjei sorába emelte.

Piroska Magyarországon, 1088 táján született. Mindössze két esztendő volt, amikor édesanyja, Adelhaid meghalt. Édesapját, Szent László királyt 1095. július 29-én vesztette el. A hét esztendősen teljes árvaságra jutott hercegnő évekig unokabátyja, Könyves (I.) Kálmán magyar király udvarában élt. 16 esztendőskorában Komnénos I. Alexios bizánci császár (1081–1118) feleségül kérte a társuralkodónak maga mellé vett fia, Ioánnész számára, majd valószínűleg 1105 első felében bizánci követség vitte Konstantinápolyba. Ott az általa felvett Eiréné (jelentése béke) néven lett a társcsászár, Ioánnes felesége.

Alexios Komnénos, Piroska apósa 1081-ben foglalta el Konstantinápoly trónját. Piroska nyolc gyermeke hűséges nevelése, buzgó és hiteles keresztény vallásossága mellett Bizánchoz kötődő karitatív és szociális tevékenységével, továbbá kolostor- és kórházalapításával tűnt ki európai kortársai közül. A történeti forrásokból elsősorban a Magyar Királyság és a Bizánci Birodalom közötti diplomáciai közvetítő alakja is kirajzolódik, melyre rokonszenves, békés természete tette különösen alkalmassá. Piroska a magyar történelem alakulását azzal is befolyásolta, hogy közreműködésével I. Géza királyunk fia, a megvakított Álmos herceg Bizáncban nyert menedéket.

A magyar királylány és bizánci császárné jelleméről az a kép maradt ránk, amelyet a bizánci szerzetes-írók rajzoltak meg: mint „nemes hajtás, már korán elárulta mindazt, ami benne szunnyadt.” Már gyermekkorában kitűntek kiváló vonásai, s egész lényét „beragyogta testi és lelki szépsége. Másoknak szentelte életét: alattvalóit segítette, „a nélkülözőket felkarolta, kezét kinyújtotta az árvák és özvegyek felé

A Komnénosok kora fellendülést hozott a kulturális életben is. A császári bőkezűség eredményeképpen új templomok emelkedtek a

birodalomban, elsősorban Konstantinápolyban. Ennek a császári bőkezűségnek a részeként alapította Piroska 1130-ban Konstantinápoly legnagyobb kolostorát, a Pantokrátor–Métér–Eleusza Szent Mihály égi védnöksége alá helyezett, többfunkciós, 20–25 hektáros területen lévő épületegyüttest, amely a templomok mellett a Komnénos-dinasztia temetőkápolniját, a Pantokrátor-monostort, vendégházat, valamint aggok menhelyét és kórházat is magában foglalt. Ezen 50 ágyas és öt betegellátó osztályból álló, fűtött kórház vizsgálati, lelki és testi, gyógykezelési, étkezési,

ruházati és higiéniai szempontból is a legteljesebb, a XXI. századi klinikákhoz hasonlítható ellátást biztosított betegei számára. Az alapító maga is aktívan részt vett az épületek tervezésében az építésszel, Niképhorossal együtt. Moravcsik Gyula szavaival élve, az épületegyüttes a középkori világ méretében, jellegében a legkiemelkedőbb jótékonyasági létesítményének tekinthető.”

Piroska alakjának megrajzolásakor feltétlenül ki kell emelnünk rendkívüli szociális érzékét, azt az emberszeretetet, amely az Árpád-házi szentekre jellemző volt. A minden apró részletre kiterjedő gondosság annak az áldozatos munkának a jele, amely az emberi szenvedés és nyomor enyhítését célozza meg. Párhuzamba állítható Árpád-házi Szent Erzsébet alakjával. Nincs még egy uralkodói család, amelyik ennyi szentet, szentéletű embert adott volna az Egyháznak, illetve az európai udvaroknak mint az Árpád-ház. Szent Piroska császárnéi rangjához viszonyítva igen tevékeny életével, elsősorban betegápoló munkásságával példaképül szolgálhat nemcsak a keleti, hanem a nyugati katolikus egyház számára is. Büszkeség tölthet el bennünket, ha arra gondolunk, hogy Bizánc történelmi személyeségeinek sorában ott van a szentéletű magyar királylány is.

Élete végén Xené, azaz „idegen” néven belépett a kolostor szerzetesnői közé. A név nem az idegen, magyarországi származására utal, hanem keresztény hitére: a keresztények idegenek a földön, mert a mennyei haza gyermekeiként oda vágyódnak vissza. A keleti egyház augusztus 13-án, halálának napján tartja ünnepét.

Vörös Viktória

Forrás: Martí Tibor, Medgyesy S. Norbert, Kok Zoltán: Szent Piroska, Eiréné/Iréné tanulmány 2018.

A 117. zsoltár-szótárformában

1Adjatok hálát az Úrnak, mert jó,
mert örökké szeret minket.
Mondja Izrael háza: Jó az Úr,
mert örökké szeret minket.
Mondja Áron papi háza is,
hogy örökké szeret minket.
4Hirdessék azok is, akik félik az Urat,
hogy örökké szeret minket.
5Az Úrhoz fohászkodtam a szorongatás idején,
meghallgatott, és tágas útra vezetett.
Velem van az én Uram, Istenem,
mitől féljek, ember mit árthat nekem?
6Velem van az Úr, aki mindenben segítöm,
és megláthatom, hogyan szegyenül meg ellenségem.
Jobb az Úrnál keresni oltalmat,
mint emberekben bízakodni.
Jobb az Úrnál keresni oltalmat,
mint hatalmasokban reménykedni.
Körülvettek mind a nemzetek,
de az Úr nevében porba sújtom őket.
Szorongatnak minden oldalról,
de az Úr nevében porba sújtom őket.
Körülvettek, mint a méhrajok,
tüzük felém csapott, mint a rőzseláng,
de az Úr nevében porba sújtom őket.
13Nekem jöttek, ütlegetek, már-már elestem,
de az Úr felkarolt, és megsegített.
Az Úr erősségem és dicsőségem,
ő lett az én szabadítóm.
Örömujjongástól és énektől hangosak
az igazak sátrai.
Az Úr jobbjára tett nagy dolgokat,
az Úr jobbjára emelt föl engem,
az Úr jobbjára művelt csodákat!
17Nem halok meg, hanem élek,
hogy hirdessem az Úr nagy tetteit.
Megfenyített az Úr és megpróbált,
de nem adott halálra engem.
19Tárlátok ki az igazak kapuit,
bemegyek, hogy áldjam az Urat.
Az Úr kapuja, íme, itt van,
de csak az igazak mennek át rajta.
Hálát adok, mert meghallgattál engem,
te lettél szabadítóm.
22A kő, amelyet az építők félredobtak,
az lett a háznak szegletköve.
Mindezt az Úr vitte végbe,
a csodát saját szemünkkel látjuk.
Ez az a nap, amelyet az Úr adott,
hogy ujjongjunk és örvendezzünk.
Magasztallak, Istenem, téged!
Adjatok hálát az Úrnak, mert jó,{x}
mert örökké szeret minket!
Adj nekünk, Uram, szabadulást,
adj nekünk, Uram, jólétet!
Áldott, aki az Úr nevében jön!
Megáldunk az Úr házából titeket.
27Isten az Úr, ő ragyog felettünk; álljatok sort
lombos ágakkal egészen az oltár szarváig!

Hálát adok neked, te vagy Istenem,
Magasztallak, Istenem, téged!
Adjatok hálát az Úrnak, mert jó,
Mert örökké szeret minket!

A keresztény szentírás értelmezés egyik legfontosabb szabálya, hogy az Ószövetség tényeiben, szavaiban felismerjük az újszövetségi tények és szavak előképét. Isten kezdettől fogva a krisztusi megváltás és beteljesedés felé irányította a történelmet, ezért nem járunk el önkényesen, ha a zsoltárok képeibe, megfogalmazásaiba beleolvassuk az újszövetségi tartalmat. Így próbáljuk végigelemezni a 117. zsoltárt is.

1-4. vers: **Izrael** a lelki, új Izrael, az Egyház, a választott nemzetség és királyi papság. **Áronnak háza** a kiválasztott papi rend. „**Akik az Urat félik**” azok, akik vágykeresztség által láthatatlanul tagjai az Egyháznak.

5. vers: A **szorongatás** az evilági bajokon túl a kegyelmi életet elfojtani kívánó Sátán, a világ és a bűn által megsebzett énünk támadása, „a szemek kívánsága, a test kívánsága, az élet kevésége”.

6-7. vers: **Velem az Úr** – a keresztény lélek óhatatlanul kihallja belőle Izajás Emmánuel jövődölését a megtestesült Igéről.

7-10. vers: Az **ellenség** nem annyira az emberi ellenség, hanem a Sátán, a világ, amely Isten helyébe lép és öncélúnak tünteti fel magát, és a megromlott emberi természet rosszra való hajlama. A **hatalmasok** a világ szemében erősek, a gazdagok. **Porba sújtom őket** a lelki harcot jelenti, a kísértéseknek való ellenállást, az áldozatvállalást a nagyobb jó érdekében.

13-14. vers: **Elesni** annyi, mint kísértésben gyengének bizonyulni, bűnbe esni, Isten, lélek, kegyelem ellen dönteni. Az **üdvösség** mindaz a jó, ami az istengyermekség velejárója: a lelki egészség, jólét, szabadság.

17. vers: **Halál és élet**- Ahhoz, hogy a lélek éljen, előbb meg kell halnia a bűnnek, hogy feltámadjon Krisztussal. A halál így az életbe torkollik, ám ha nem volna ilyen misztikus halál, mindnyájunkra a kárhozat örök halála várna.

19. vers: **Igazak, igazság kapuja, az Úr kapuja**: a bűnbeesés óta nincsenek igazak, csak megigazultak. Ezek Krisztuson, mint az igazság kapuján, a megigazultság adományozóján keresztül léptek be az Úr házába, az Egyházba. De maga Krisztus is az Úr háza, hiszen a megigazultak Benne éltek, az Ő testének tagjai.

22-25. vers: A **kő** a Messiás, akire az Egyház, mint templom épül. A **nap** Isten üdvözítő beavatkozásának, az új élet támasztásának napja. „**Aki jön az Úr nevében**” – utalás az Úr Pázkájára, átvonulására.

27. vers: **Ünnep és oltár** nem más, mint az Újszövetség mindig megújuló áldozata, az üdvösség napjának állandó jelenvalóvá tétele a szentmisében és a liturgikus évben.

P. Kovács Ervin Gellért OPraem

Bis orat qui bene cantat - kétszeresen imádkozik, aki jól énekel, mondja Szent Ágoston.

E rövid intelem több jelentést is hordoz. Egyésről felhívja a figyelmet az énekelt imádság fontosságára, másrészt a 'bene' szóval arra is int, hogy mindezt 'jól' tegyünk. Nagyon örülök, hogy ebben a templomban sokan vannak, akik énekelnek. Azokat is szeretettel biztatom, akik eddig kevésbé vettek részt az énekelt imádságban, kapcsolódjanak bátran a közös énekbe! De ez a 'bene' szócska még azt is magában foglalja, hogy ne csak jól, de jót is énekeljünk. Ez elsősorban már az egyházzenei felelőssége. Az ünnepeknek megfelelő énekkar kialakítása és a népének helyes megválasztása nagyon fontos része a liturgikus előkészületnek. Szerencsére az Éneklő Egyház énekeskönyv minden ünnepre szolgál megfelelő énekkel és szolgálatom megkezdése óta arra törekszem, hogy a megszokott énekeken túl a kevésbé ismert, de értékes népének is minél nagyobb teret kapjanak a szentmiséken. Fogadjuk ezeket nyitott szívvel, ne féljünk a néha ismeretlen dallamoktól, ezek mindegyike több évszázados múlttal rendelkezik.

A közös éneklés egy magasabb formája a kórus szolgálat. Márciusban újjáalakult a templom kórusa, pétekenként 18.15-20.30-ig tartjuk a próbákat. Szeptembertől újult erővel szeretnénk a megkezdett munkát folytatni. Természetesen nagy szeretettel várunk jó hangú, kottát olvasni tudó új jelentkezőket is. A liturgikus szolgálaton túl két nagyobb hangversenyre készülünk majd: november 2-án Maurice Duruflé gyönyörű Requiemjét adjuk elő, december 15-én pedig adventi-karácsonyi koncertet adunk a Németh Pál vezette Savaria Barokk zenekar közreműködésével. Ezekre a koncertekre szeptember elejétől kezdve megkezdődnek a próbák, így az új érdeklődőket kérjük, mielőbb jelentkezzenek a kórusba.

Szeptembertől szerdánként a Budapesti Énekes Iskola, péntekenként a Belvárosi Kántorátus vezetésével énekelt vesperás lesz templomunkban. A pénteki alkalmakon az Oltáriszentség tisztelete lesz középpontban.

Egyházzenei programjainkon túl továbbra is számos hangversenynek adunk otthont. Szeptember 15-23 között az Ars Sacra fesztivál keretében rendkívül gazdag programot kínálunk: fellép majd Bogányi Gergely, a Szent Efrém és a Kodály Zoltán férfikar, a Semmelweis vegyeskar, a Magnificat gyerekkórus, de hallhatunk majd előadást a gregorián ének pszichodramájáról és kortárs orgonazene is felhangzik majd templomunkban.

Szeptember 24-én a Belvárosi Művészeti Napok keretében trombita- és orgonahangverseny lesz (Gesztesi-Tóth László - orgona, Borsódy László - trombita). Folytatódik a Szent Efrém férfikar Orientale Lumen sorozata, valamint Rohmann Ditta altemplomi koncertjei is.

Augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén pedig nagy szeretettel ajánlom figyelmükbe William Byrd 4 szolamú miséjét és Henry Dumont Mária-litániáját, a barokk egyházzene egyik gyöngyszemét, melyet a kórus az esti ünnepi szentmisén és az azt követő litánián ad majd elő.

Dr. Gesztesi - Tóth László
zeneigazgató

Ars Sacra fesztivál

a Belvárosi Főtemplomban

2018. szeptember 15. (szombat)

kezdés időpontja: 20:00 óra

Bogányi Gergely zongorahangversenye

2018. szeptember 16. (vasárnap):

kezdés időpontja: 19:30 óra

„Küldetést kaptunk” – a Sekrestye színpad előadása

2018. szeptember 17. (hétfő):

kezdés időpontja: 19:00 óra

„Ima és ritmus” – a Szent Efrém Férfikar hangversenye

2018. szeptember 18. (kedd):

kezdés időpontja: 18:00 óra

A Kodály Zoltán Férfikórus hangversenye

2018. szeptember 19. (szerda):

kezdés időpontja: 18:00 óra

A Semmelweis Vegyeskar hangversenye

2018. szeptember 20. (csütörtök):

kezdés időpontja: 12:00 óra

Fordítsuk Szent Márton üzenetét korunk nyelvére!

interaktív ifjúsági program az altemplomban

2018. szeptember 20. (csütörtök):

kezdés időpontja: 18:00 óra

Molnár C. Pál oltárának bemutatása

Csillag Éva és Csillag Péter előadása

2018. szeptember 20. (csütörtök):

kezdés időpontja: 19:30 óra

A gregorián éneklés pszichodramája

P. Kercza Asztrik OFM előadása az

altemplomban

2018. szeptember 21. (péntek):

kezdés időpontja: 18:00 óra

Fordítsuk Szent Márton üzenetét korunk nyelvére!

interaktív ifjúsági program az altemplomban

2018. szeptember 22. (szombat):

kezdés időpontja: 19:30 óra

A Magnificat Leánykar hangversenye

2018. szeptember 23. (vasárnap):

kezdés időpontja: 10:00 órai szentmise

William Byrd 3 szolamú miséje és Byrd motettái

2018. szeptember 23. (vasárnap):

kezdés időpontja: 19:15 óra

Magyar Madonna - Kortárs orgona és kamarazene

2018. szeptember 22. (szombat) 19:30 óra

Magnificat Gyermekek hangversenye

ZARÁNDOKÚT NAGYCENKRE SZÉCHENYI ISTVÁN ÉS AZ ARADI VÉRTANÚK EMLÉKÉRE

2018. október 6-án plébániánk közössége Dr. Osztie Zoltán plébános vezetésével Nagycenkre és Sopronba zarándokol, ahol megemlékezünk Széchenyi István születésnapjáról, valamint az 1849. október 6-án kivégzett 13 aradi vértanúról.

A zarándoklat tervezett programja:

6:30 órakor indulás autóbusszal a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-templomtól. Kb. 10:00 órakor érkezés Nagycenkre.

A Széchenyi István emlékműzeum megtekintése után koszorút helyezünk el a Széchenyi Mauzóleumban a legnagyobb magyar sírján. Ezt követően a kápolnában emlékmisén veszünk részt.

Rövid pihenőt követően a csoport Sopronba utazik, ahol megkoszorúzzuk az aradi vértanúk soproni emlékművét, majd találkozunk a soproni folyamatos szentségimádást végző hívekkel. Közös imádság és beszélgetés után teszünk egy Liszt Ferencre emlékező belvárosi sétát. Kb. 17:30 órakor visszaindulás Budapestre. Érkezés Budapestre kb. 20:30 órakor.

A részvételi díj: 3.000 forint / fő
 2.500 forint / fő (62-70 év közötti nyugdíjasok számára)
 1.500 forint / fő (70 év felett)

További információ és jelentkezés a plébániai hivatalban:

1056 Budapest, Március 15. tér 2. (földszint)

telefon: +36-1-318-3108

e-mail: belvarosiplebania@gmail.com

Isten első nyelve a csend

Robert Sarah bíboros a csendről

Itt az idő, hogy újra felfedezzük a prioritások helyes sorrendjét. Itt az idő, hogy Istent visszahelyezzük érdeklődésünk, tetteink és életünk középpontjába, az egyetlen helyre, amit neki kell elfoglalnia. Így keresztény utazásunk e Szikla körül fog zajlani, képes lesz a hit fényébe öltözni, az imádság lesz a tápláléka, vagyis a csend pillanata, az a benső találkozás, amelyben az ember szemtől szembe áll Istennel, hogy imádja Őt, és kifejezze iránta gyermeki szeretetét. Ne áltassuk magunkat. A helyzet sürgető: újra fel kell fedoznünk Isten iránti érzékünket. Az Atyát most csak a csöndben lehet megközelíteni. Amire az Egyháznak ma szüksége van, az nem közigazgatási reform, egy újabb lelkipásztori program vagy strukturális változás. A program ugyanis már elkészült: az, ami már eddig is volt, amit az Evangélium és az élő Hagyomány adott nekünk. A program középpontjában Krisztus áll, akit ismernünk, szeretnünk és követnünk kell, hogy így Benne és Általa éljünk, s átalakítsuk ezt a lealacsonyított világot, hiszen az emberek úgy élnek, mintha Isten nem is létezne. Papként, lelkipásztorként, prefektusként és bíborosként elsődleges feladatomb kimondani, hogy az emberi szívet egyedül Isten képes megelégedéssel eltölteni.

Azt hiszem, a média-vezette társadalmunk által terjesztett felszínesség, önzés és a világias lelkület áldozatait vagyunk. Belevesztünk a befolyásért folytatott küzdelembe, a személyközi konfliktusokba, a nárcizmusba és a hiábavaló aktivizmusba. Dagadunk a büszkeségtől és nagyravágyástól, miközben a hatalom utáni vágy foglyai vagyunk. Titulusokért, szakmabeli és egyházi funkciókért hitvány kompromisszumokat kötünk. Ám mindez elszáll, mint a füst. Új könyvem célja az volt, hogy meghívjam a keresztényeket és minden jóakarátú embert, lépjenek be a csöndbe, hiszen enélkül illúziókban élünk. Az egyetlen valóság, ami figyelmet érdemel, az maga Isten. Isten pedig csönd. S a mi csöndünkre vár, hogy kinyilatkoztathassa magát.

A csend értelmének újra megtalálása tehát prioritást élvez és sürgősen szükséges. A csend fontosabb mint bármilyen más emberi tevékenység. Mert a csend Istent fejezi ki. Az igazi forradalom a csöndből születik; a csend Isten és mások felé vezet minket, s így alázatosan mások szolgálatába állhatunk.

A csend nem egy eszme, hanem az az ösvény, amely képessé teszi az embert, hogy eljusson Istenhez. Isten csönd, és ez az isteni csönd ott lakozik az emberben. A csöndes Istennel és Istenben élve, mi magunk is csöndessé válunk. Semmi sem fedeztet fel velünk gyorsabban Istent,

mint ez a létünk szívébe írt csend. Nem félek kijelenteni, hogy Isten gyermekének lenni annyit tesz, mint a csönd gyermekének lenni.

A csönd meghódítása harc és aszkézis egyik formája. Igen, bátorságra van szükség ahhoz, hogy szabaddá váljunk mindentől, ami lefelé húzza az életünket, mert semmit sem szeretünk annyira, mint a látszólagosságot, könnyedséget és a dolgok felszínét. A bőbeszédű ember, aki attól való szükségében, hogy mindent elmondjon, a felszínre sodródott; Istentől való távolságán nem tud segíteni, és képtelen bármiféle mély lelki tevékenységre. Ezzel szemben a csöndes ember szabad ember. Őt nem köti meg a szavak lánc.

Isten csönd, az ördög pedig zajos. Már a kezdetektől így van. A sátán a megtévesztő és zajos tevé-vevés álarca mögé rejtette el hazugságait. A keresztény ember hálás lehet, hogy nem a világból való. Rajta áll, hogy elfordul a világ zajaitól és annak meggondolatlanul terjesztett pletykáitól, hogy így mind jobban arra figyeljen, ami a lényeg: Istenre.

A mi sürgő-forgó, ultratechnológiával teli korunk még betegbbé tesz minket. A zaj egyfajta drog, amitől kortársaink függővé váltak. A zaj, a maga ünnepélyes látszatával olyan, mint a forgószelel, amely nem hajlandó szembenézni önmagával és belső ürességével. A zaj ördögi hazugság. Amikor majd ráébredünk erre, az brutális lesz.

Nem félek megszólítani a jóakarátú embereket, és arra hívni őket, hogy álljanak ellen valamilyen formában. Mi lesz a világgal, ha eltűnnek belőle a csend oázisai?

A könnyedség és a semmitmondó szavak forgatagában a csönd megtartása gyengeségnek tűnhet. A modern világban a csöndes emberre úgy tekintenek, mint aki nem tudja magát megvédeni. Az ilyen ember „szubhumán”, ember alatti, szemben az önmagát hirdető erős emberrel, aki szétzúzza és beszédének árvizébe folytja a másikat. A csöndes ember olyan valaki, aki túl sok. Ez a valódi oka annak, hogy a modern ember megveti és gyűlöli a csöndes létezőket; ez az oka a meg nem született gyermekek, a betegek, az élet végén álló emberek ellen elkövetett gyűlöletes bűneiknek. Ezek az emberi lények mindannyian a csönd nagyszerű prófétái. Mert hallgathatunk a legnagyobb zagyvalékok, megvetendő zűrzavarok, a zaj és a pokoli gépek üvöltése közepette is, amelyek, megfosztva bennünket minden transzcendens dimenziótól és belső élettől, aktivizmusra hívnak minket.

A hittantábor margójára

„Legyetek jók, ha tudtok...”- Néri Szent Fülöp, a bohém szent (buffone di Dio, azaz Isten bohóca – így hívták őt kortársai játékosága és különös tréfái miatt) ismert mondatainak egyikét választottuk nyári táborunk jelmondatául. A többes szám már itt egyértelművé teszi, Fülöp atya sem, és mi sem tudunk az „én” középpontjával gondolkodni, nekünk, Jézus tanítványainak a „mi” a szeretett szavunk.

Mi, azaz közösen, együtt, közösségben.

A Fényes-fürdőn megrendezett tábor is kifejezettem jó alkalom volt arra, hogy ezt az élményt megéljük. Közösségben lenni jó, együtt közlekedni, együtt játszani, együtt étkezni, együtt evezni, együtt beszélgetni az esti tűz körül, együtt imádkozni a szentmisén a pásztorral (Zoltán atya plébánosunkkal) – igen, de jó is volt mindez. A tábor kimondatlan jelszava a MI volt.

Nem elvont világban, kitalált térben, hanem a valóságban, a természet ihlette csodás környezetben szinte inspirálva éreztük magunkat arra, hogy sok időt töltsünk el egymással, méghozzá jó arányokkal. Mert a nyár az a kikapcsolódás ideje, lelki tartalmak mellett szükségünk volt testi felüdülésre is.

A testi kikapcsolódás mellé azonban mindig kaptunk lelki táplálékot is. Úgy hordoztuk szívünkben Krisztust, hogy jellé váltunk. Mi, mindannyian egy nagy jel voltunk külső ráutalások nélkül, amire bizony, mások is felfigyeltek. Például az agostyáni helyközi buszjárat sofőrje, aki meglátta ezt a jelet a csoportban, mert annyira csodálkozott „normalitásunk” láttán. Sajnos nem ehhez volt hozzászokva. A jel működött.

„Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” (Jn 13,35)

Jézus tanítványaiként ezt tettük úgy, hogy közben nem erőlködünk, hogy tegyük. Olyan jó volt ezt megélni, látni, hogy hétköznapi helyzetekben is jelként voltunk Krisztusé. Amolyan mécses, amely világított, közösséget teremtett, látható jelet a láthatatlan Lélektől. Így próbáltunk meg nem „én”, hanem „mi” lenni. Egymásra figyelni, egymásra hangolódni.

Ezt a jót látva kezdtünk azon tanakodni Zoltán atyával, tenni kellene valamit azért, hogy ez a jó, ne szakadjon meg. Miért ne lehetne többször is találkozunk egymással a tanév folyamán, ne csak a táborban egy hét erejéig? Így jött az ötlet, hogy évközben is találjuk meg a módját annak, hogy többször találkozhassunk. Ezért gondoltunk arra, hogy minden hónapban egy alkalommal odagyűlnénk az oltár köré, majd a szentmisét követően pedig az agapé asztal köré. Ide szeretettel fogjuk hívni mindazon hittanosokat is, akiket állami iskolában tanítunk a plébánia területén.

Bízzuk magunkat nyugodtan a Mesterre, ő majd elküldi a bölcsesség lelkét, így vezetve utunkon bennünket.

Pap István

A PLÉBÁNIA PROGRAMJAI

2018. augusztus-október

augusztus 13.	Árpád-házi Szent Piroska emléknapja
augusztus 15.	Nagyboldogasszony ünnepe, templomunk búcsúnapja. 10 ói szentmisén a betegek kenetének kiszolgáltatása. 18 órakor ünnepi búcsúi szentmise
augusztus 16.	Magyarok Nagyasszonya. Józsa Judit kiállításának megnyitója
augusztus 24.	2000 év 120 percben. A templom rejtett kincseinek bemutatása
szeptember 7-től	Péntekenként 16 órakor közösségi imaóra az Oltáriszentség tiszteletére
szeptember 15.	Bogányi Gergely zongoraművész hangversenye az Ars Sacra fesztivál keretében
szeptember 17.	Ars Sacra Fesztivál. A Szent Efrém Férfikar fellépése
szeptember 22.	Ars Sacra Fesztivál. A Magnificat kórus fellépése
szeptember 24.	Szent Gellért ünnepe, templomunk kisbúcsúja
október 3.	Felkészítő kurzus szentségimádásra
október 6.	Plébániai zarándoklat Nagycenkre
október 12.	2000 év 120 percben. A templom rejtett kincseinek bemutatása
minden	
szerdán 14 ó csütörtökön 16 ó	Csoportos háznézés Garantált orgonahangverseny

PESTI FŐTEMPLOM

Spirituális közösségi lap
IV. évf. 31. szám

A Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébánia lapja

Kiadja:
a
Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Aranyossy Mihály
Herpy György
Kovács E. Gellért
Pap István
Vörös Viktória

Szerkesztőség:
Budapest 1056 Március 15.
tér 2.

Tel/fax: 318 3108

E-mail: prorsus@t-online.hu

Megjelenik:
12 oldalon

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

1056 Budapest Március 15. tér 2. Tel/fax: 318 3108 E-mail: belvarosiplebania@gmail.com
Irodaszolgálat: hétfő - szerda - péntek 9 -12; 15.30 - 17.30
Irodavezető: Rochlitz Kinga